

Gyógyszerészek Lapja

AZ OKLEVELES GYÓGYSZERÉSZEK ORSZÁGOS EGYESULETENEK HIVATALOS KÖZLÖNYE
A MAGYAR GYÓGYSZERÉSZET TÁRSADALMI, KULTURÁLIS ÉS TUDOMÁNYOS FOLYÓIRATA

Felelős szerkesztő: BERKOVITS KÁROLY

Szent-Györgyi Albert

Az alkalmazott gyógyszerési kar örömmel és büszkeséggel csatlakozik a lelkes és elragadtatott ünnepléshez, melyben Szeged népe, a tudományos világ és az egész magyar nemzet részesíti a világraszóló dicsőséget szerzett nagy tudóst. Ritka egyértelműséggel érzi át az egész nemzet annak jelentőségét, hogy a legnagyobb tudományos kitüntetés díszé most első ízben esett itthon dolgozó magyar tudósra. Az érdem, a dísz és dicsőség teljesen és osztatlanul a világhírű professzoré, de tagadhatatlan, hogy az egész magyarságra kisugárzik az elismerés. A világ népeinek szemében újból megnövekedett a magyar kultúra és tudomány értéke, tiszteletet kelt a magyar tehetség és alkotó erő és a szellemi magasabbrendűség frontján felemelkedik egy nemzet, melynek életútját a mélyben akarták kijelölni. Ezt érzi át minden magyar, amikor kifényesedett szemmel és újjongó lélekkel tekint Szeged felé, amelynek egyeteme rátartó örömmel tudja magáénak Szent-Györgyi professzort. De a magyar siker nemzeti jelentőségén túl mindenki előtt felmagasodik az egyéni teljesítmény nagysága, az egyéni érdem kiemelkedő nagyszerűsége, mely egy magyar kutatónak megszerezte az orvosi Nobel-díjat.

Szent-Györgyi professzor az orvostudományé. Kutatásai az orvosi tudomány felfedetlen területén, az élet megismerésének feltáratlan síkján mozognak. Munkájának eszközei azonban közel állnak hozzánk, az élet vegyi folyamatának megismeréséhez vezető út állomásai önmagukban is fontos gyógyszerek. A C-vitamin, P-vitamin, a borostyánkősav az ő felfedezései nyomán bevonultak gyógyszerkincsünkbe és ott állnak a gyógyszerértékben a jelentős gyógyszerek között, hogy részt kérjenek maguknak az emberi egészség fenntartásában s az élet megőrzésében. De a nagy munkának ezek úgyszólván csak melléktermékei, az igazi cél az élet titkának feltárása a szervezetben folyó égések teóriájának tanulmányozása útján. Az elért eredmény még messze van a végső megismeréstől, ehhez talán még nemzedékek kutató munkájára lesz szükség, de Szent-Györgyi professzor munkája olyan jelentős lépés a cél felé, hogy azt a stockholmi Karolina Intézet tudós kollégiuma a legnagyobb tudományos kitüntetésre tartotta méltónak, mint a professzorhoz intézett távirat mondja: „A Karolina Intézet tanári kara ma elhatározta,

hogy önnek az idej orvosi és fiziológiai Nobel-díjat kiosztja, a biológiai égési folyamatokra vonatkozó felfedezéseiért, különös tekintettel a C-vitaminra és a fumarsav-katalízisre.”

Nincs ma olyan ember hazánkban és talán nincs ujságolvasó az egész földkerekségén, aki ne tanulta volna meg a Nobel-díjat elnyert magyar professor nevéét. Az egész világon mindenütt tudomásul veszik, hogy van egy kis ország itt a Duna—Tisza mentén, amelynek nagy fia nagyértékű szolgálatot tett az emberiségnek. Ezt a szolgálatot méltányolja és adja hírül az egész világnak a stockholmi távirat.

Szent-Györgyi professzor most negyvennégy éves. Budapesten született, itt végezte iskoláit és itt szerezte meg orvosi diplomáját. Néhány esztendeig Lenhossék professzor mellett működött, mint asszisztens. Előbb Hollandiában és Angliában, majd Amerikában végezte kutatómunkáját, itt fedezte fel a C-vitaminszerű anyagot, amelyet azonban csak kis mennyiségben tudott előállítani. Angliában érte Klebelsberg Kunó gróf meghívása a szegedi egyetem orvostudományi tanszékére. Itthon folytatta tovább munkáját. Mint a szegedi egyetem rektora, Gelei József mondotta az egyetemi tanács rendkívüli ünnepi ülésén: „Neki Szegedre kellett kerülnie, a szegedi paprikával, mint a C-vitamin legközvetlenebb forrásával kellett megismerkednie, hogy aztán őt az egész életén át mindig kísérő nagyszerű ötletessége egy istenáldotta pillanatban, egy megszentelt estében alkalmával arra a gondolatra ébredesse, vajjon nincs-e a mi édes paprikánkban is C-vitamin. Így itt sikerült aztán az ő Amerikából hozott módszerével kellő mennyiségben C-vitaminszerű anyag előállítására ahhoz, hogy a tudományra nézve oly nagyjelentőségű kutatások robbanásszerűen megindulhattak, amelyek új utakat és eszméket érleltek meg a legkülönbözőbb vegyi és élettani kutatási irányzatokban.”

Szent-Györgyi professzor dr. Széki Tibornak a budapesti egyetemre történt távozása után a szegedi egyetem gyógyszerkémiai tanszékét is átvette és így a gyógyszerészhallgatóknak is előadó tanára. Ez a körülmény még közelebb hozza a gyógyszerészekhez és még jobban növeli bennünk a büszkeség és tisztelet érzését, amellyel a nagy magyar tudós, a Nobel-díjas Szent-Györgyi professzornak adózunk.

B.